

אֶתְתָּא אֶמְרָה לִיה לְנִפְקָא. בְּקִדְמִיתָא עָאל בְּרִשׁוּתָא
 דְּבַעְלָה, לְסוּף נִפְק בְּרִשׁוּ דְאֶתְתָּא. מִכָּאן אֲוִלִּיפְנָא
 מֵאֲרִיה (דף ע"א) דְּבִיתָא יַעִיל וְאֶתְתָּא תְּפִיק, הֲדָא הוּא
 דְּכְתִיב וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל נֹחַ לֵאמֹר צֵא מִן הַתֵּבָה.
 דְּרִשׁוּ הָזֶה בִּידְהָא לְאַפְקָא לִיה לְאוּשְׁפִיזָא וְלֹא
 לְאַעְלָא לִיה.

בִּיּוֹן דְּנִפְק יְהִיב מִתְּנֵן לָהּ, בְּגִין דְּאִיהִי בְּבִיתָא
 וּבִיתָא בִּידְהָא. וְאַנּוֹן מִתְּנֵן דִּיהִיב לָהּ בְּגִין
 לְאַסְגָּאָה לָהּ רְחִימוּתָא בְּבַעְלָה. מִכָּאן אֲוִלִּיפְנָא אֲוִרָה
 אֲרַעָא לְאוּשְׁפִיזָא. (לְמִיחָב בְּנִדָּא דְּבַעְלָה פִּד נִפְקִי יְהִיב מִתְּנֵן לְאַתְמִיחָה וְלֹא
 בְּנִדָּה וּבְגִין פִּד בִּיּוֹן דִּיהִיב לִיה מִתְּנֵן) וְעַל דָּא לְבַתָּר דִּיהִיב לָהּ מִתְּנֵן
 לְאַסְגָּאָה לָהּ רְחִימוּתָא בְּבַעְלָה

(נ"א בִּיּוֹן דְּנִפְק יְהִיב מִתְּנֵן וּבְנִדָּה בְּנִדָּא דְּבַעְלָה לְמִיחָב לְאַתְמִיחָה וּלְמַחְדֵּי בָּהּ וְלְאַסְגָּאָה
 לָהּ רְחִימוּתָא בְּבַעְלָה, הֲדָא הוּא דְּכְתִיב וַיִּקַּח מִכָּל וְגו' וַיַּעַל עֹלֹת בַּמִּזְבֵּחַ, אֲלֵיּוֹן

לשון הקודש

אֶל בַּעְלָה. מִכָּאן לְמַדְנֵנו דְּרַךְ אֲרַץ לְאוֹרַח
 וְלִתְתּוּ בִיד בַּעְלָה, בְּשִׁינְצָא נִתְּנֵן מִתְּנֵן לְאַשְׁתּוּ,
 וְלֹא בִידָה. וְלָכוּ, בִּיּוֹן שְׁנֵתֵן לֹא מִתְּנֵנוּ. וְעַל זֶה,
 לְאַחַר שְׁנֵתֵן לָהּ מִתְּנֵנוּ לְהַרְבּוֹת לָהּ
 אֶהְבָּה עִם בַּעְלָה.

וְנִיָּא בִּיּוֹן שְׁנֵצָא, נִתְּנֵן מִתְּנֵנוּ וְאוֹצְרוֹת בִּיד בַּעְלָה
 לְתֵת לְאַשְׁתּוּ וְלִשְׁמַח עִמָּה וְלְהַרְבּוֹת לָהּ אֶהְבָּה עִם
 בַּעְלָה. זֶהוּ שְׁכָתוּב וַיִּקַּח מִכָּל וְגו' וַיַּעַל עֹלֹת
 בַּמִּזְבֵּחַ. אֵלּוּ מִתְּנֵנוּ שְׁנֵתֵן בִּיד שֶׁל בַּעְלָה כְּדִי
 לְהַרְבּוֹת לָהּ אֶהְבָּה בְּעוֹלָם. וּמִכָּאן לְמַדְנֵנו דְּרַךְ

רְשׁוּת לְהַכְנִס. אַחַר כֵּךְ הָאִשָּׁה אֶמְרָה לוֹ
 לְצֵאת. בְּהַתְחִלָּה נִכְנָס בְּרִשׁוּת בַּעְלָה,
 וּבְסוּף יֵצֵא בְּרִשׁוּת הָאִשָּׁה. מִכָּאן לְמַדְנֵנו
 שְׁבַעַל הַבַּיִת יִכְנָס, וְהָאִשָּׁה תּוֹצִיא. זֶהוּ
 שְׁכָתוּב וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל נֹחַ לֵאמֹר צֵא
 מִן הַתֵּבָה. שְׂרִשׁוּת הִיְתָה בְּיָדֶיהָ לְהוֹצִיא
 אֶת הָאוֹרַח, וְלֹא לְהַכְנִיסוֹ.

בִּיּוֹן שְׁנֵצָא, נִתְּנֵן לָהּ מִתְּנֵנוּ, מִשׁוּם
 שְׁהִיא בְּבִית וְהַבַּיִת בְּיָדֶיהָ. וְאוֹתָם
 הַמִּתְּנֵנוּ שְׁנֵתֵן לָהּ, כְּדִי לְהַרְבּוֹת אֶהְבָּה

מתנן דיהב בידא דבעלה בגין לאסגאה לה רחמיותא בעלמא, ומכאן אוליכנא אורה
 ארעא לאושפינא דיהב מתנן בידא דבעלה לאתתיה וְלֹא בִידְהָא, ועל דא ונעל עולות
 במזבח, קורבנא לדיכורא לאסגאה רחמיותא בבעלה ברבא ליה) **בְּרַכָּא לַיהוָה,**
דְּכָתִיב וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת נֹחַ וְאֶת בְּנָיו וַיֹּאמֶר לָהֶם
פְּרוּ וּרְבוּ וּגּו'. וּבְגִין קֳדָם פְּתִיב, (משלי י) בְּרַבַּת יי הִיא
תַּעֲשִׂיר. וְדָאֵי כְּמַה דְּאִתְּמַר.

וְלֹא יוֹסֵף עֲצֵב עִמָּה. רָזָא דְּכָתִיב בְּעֲצָבוֹן
תֹּאכְלֶנָּה. עֲצָבוֹן עֲצִיבוּ וְרוּגְזָא בְּלֹא נְהוּרוּ
דְּאִנְפִּין. כִּד אִתְּחַשַׁד סִיחָרָא וּבְרַכָּאן לָא מִשְׁתַּכְּחִי.
בְּעֲצָבוֹן סְטָרָא דְּרוּחָא אִתְּרָא דְּאִמְנַע בְּרַכָּאן
מִעֲלָמָא, וּבְגִין קֳדָם וְלֹא יוֹסֵף עֲצֵב עִמָּה. וְדָא הוּא
רָזָא דְּכָתִיב, (בראשית ח) לֹא אוֹסִיף לְקַלֵּל עוֹד אֶת
הָאָדָמָה:

וּמִזְרָאֲכֶם וְחִתְּכֶם יִהְיֶה. מִכָּאן וְלִהְלָאָה יִהְיֶה לְבוֹן
דִּיִּיקְנִין דְּבְנֵי נְשָׂא דְּהָא בְּקַדְמִיתָא לָא

לשון הקודש

בְּעֲצָבוֹן תֹּאכְלֶנָּה. עֲצָבוֹן - עֲצָבוֹת וְרָגִזוּ
 בְּלֵי הָאֶרֶת פְּנִים. כְּשִׁנְחִשְׁכַת הַלְבָנָה
 (מלכות) וּבְרַכּוֹת לֹא נִמְצְאוֹת. בְּעֲצָבוֹן - עַד
 שֶׁל רוּחַ אַחֵר שְׂמוֹנֵעַ בְּרַכּוֹת מִהֶעוֹלָם,
 וְלִבְנֵי לֹא יוֹסֵף עֲצֵב עִמָּה. וְנִהוּ סוּד הַפְּתוּב
 (בראשית ח) לֹא אִסַּף עוֹד לְקַלֵּל אֶת הָאָדָמָה.
וּמִזְרָאֲכֶם וְחִתְּכֶם יִהְיֶה. מִכָּאן וְלִהְלָאָה
 יִהְיֶה לְכֶם דְּמִיּוֹת בְּנֵי אָדָם, שְׁהֵרִי

אַרְצֵי לְאוֹרֵחַ שְׁמֵן מִתְּנוּת בְּיַד שֶׁל בַּעֲלָה לְאִשְׁתּוֹ
 וְלֹא בְּיַדֶּיהָ. וְעַל זֶה וְנִעַל עֵלֵת בְּמִזְבֵּחַ, קָרְבָן לְזָכָר,
 לְהַרְבוֹת אַהֲבָה עִם בַּעֲלָה בְּרַךְ אוֹתוֹ בְּרַךְ
 אוֹתוֹ, שְׁפָתוֹב וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת נֹחַ
 וְאֶת בְּנָיו וַיֹּאמֶר לָהֶם פְּרוּ וּרְבוּ וּגּו'.
 וְלִבְנֵי פְתוּב ה' בְּרַבַּת ה' הִיא תַעֲשִׂיר.
 וְדָאֵי כְּמוֹ שְׁנַתְּבָאָר.
וְלֹא יוֹסֵף עֲצֵב עִמָּה - סוּד הַפְּתוּב

הָיוּ דְיוֹקְנֵי דְבְנֵי נֶשֶׁא. תָּא חָזִי, בְּקַדְמֵי תָא כְּתִיב,
 (בראשית ט) בְּצִלְמֵ אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת הָאָדָם. וְכְתִיב, (בראשית
 ה) בְּדַמּוֹת אֱלֹהִים עָשָׂה אוֹתוֹ. בֵּינּוּ דְחָטוּ אֲשַׁתְּנוּ
 דְיוֹקְנֵיהוּ מִהֵוּא דְיוֹקְנָא עֲלָאָה וְאִתְּהַפְכוּ אֲנוּן
 לְמַדְחַל מִקְמֵי חִיוּן בְּרָא.

בְּקַדְמֵי תָא כָּל בְּרִיין דְעֲלָמָא זִקְפֹן עֵינֵין וְחָמָאן
 דְיוֹקְנָא קְדִישָׁא עֲלָאָה וְזַעֲאן וְדַחְלִין
 מִקְמֵיהּ. בֵּינּוּ דְחָטוּ אִתְּהַפְּדוּ דְיוֹקְנֵיהוּ מֵעֵינֵיהוּ
 לְדְיוֹקְנָא אַחְרָא. וְאִתְּהַפְּדוּ דְבְנֵי נֶשֶׁא זַעֲין וְדַחְלִין קְמֵי
 שְׂאָר בְּרִיין.

תָּא חָזִי, כָּל אֲנוּן בְּנֵי נֶשֶׁא דְלֹא חָטְאוּ קְמֵי
 מְאֲרִיהוּן וְלֹא עֲבָרִין עַל פְּקוּדֵי אוֹרֵייתָא. זִיו
 דְיוֹקְנָא דְלֵהוּן לֹא אֲשַׁתְּנִי מַחִיזוּ דְדְיוֹקְנָא עֲלָאָה.
 וְכָל בְּרִיין דְעֲלָמָא זַעֲין וְדַחְלִין קְמֵיהּ. וּבְשַׁעְתָּא דְבְנֵי

לשון הקודש

מִלְפָּנֵינוּ. בֵּינּוּ שְׁחָטְאוּ, הִתְהַפְּכָה דְמוּתָם
 בְּעֵינֵיהֶם לְדְמוּת אַחְרָת, וְהִתְהַפְּדוּ שְׂבָגֵי
 אָדָם זַעֲים וּפּוֹחַדִים לְפָנֵי שְׂאָר הַבְּרִיּוֹת.
 בָּא רָאָה, כָּל אוֹתָם בְּנֵי אָדָם שְׁלֹא
 חוֹטְאִים לְפָנֵי רַבּוֹנָם וְלֹא עוֹבְרִים עַל
 מִצְוֹת הַתּוֹרָה, זִיו דְמוּתָם לֹא מִשְׁתַּנֶּה
 מִמְרָאָה הַדְּמוּת הָעֲלִיוֹנָה, וְכָל בְּרִיּוֹת
 הָעוֹלָם זַעֲים וּפּוֹחַדִים לְפָנֵינוּ. וּבְשַׁעְתָּא

בְּתַחֲלָה לֹא הָיוּ דְמוּת שֶׁל בְּנֵי אָדָם. בָּא
 רָאָה, בְּתַחֲלָה כְּתוּב (שם ט) בְּצִלְמֵ אֱלֹהִים
 עָשָׂה אֶת הָאָדָם, וְכְתוּב (שם ה) בְּדַמּוֹת
 אֱלֹהִים עָשָׂה אוֹתוֹ. בֵּינּוּ שְׁחָטְאוּ,
 הִשְׁתַּנְּתָה דְמוּתָם מֵאוֹתָהּ דְמוּת עֲלִיוֹנָה,
 וְהֵם הִתְהַפְּכוּ לְפָחוּד מִלְפָּנֵי חֵיות הַשָּׁרָה.
 בְּתַחֲלָה כָּל בְּרִיּוֹת הָעוֹלָם זִקְפוּ עֵינֵינִים,
 וְרָאוּ דְמוּת קְדוּשָׁה עֲלִיוֹנָה וְזַעֲו וּפְחָדוּ

נְשָׂא עֲבָרִין עַל פְּתַנְמֵי אוֹרֵייתָא, אֶתְחַלֵּף דְּיוֹקְנָא
 דְּלַהוֹן וּבְלַהוֹ זַעִין וְדַחְלִין מִקְמֵי בְרִיין אַחַרְנִין, בְּגִין
 דְּאֶתְחַלֵּף דְּיוֹקְנָא עַלְאָה וְאֶתְעַבַר מִנִּיּהוּ, וּבְדִין שְׁלֵטֵי
 בְּהוּ חֵיוֹת בְּרָא, דִּהָא לָא חָמוּ בְּהוּ הֵהוּא דְּיוֹקְנָא
 עַלְאָה בְּדַקְחֵי.

וְעַל כֵּן הִשְׁתָּא בִּינוֹן דְּעַלְמָא אֶתְחַדַּשׁ בְּמַלְקְדִּמּוֹן,
 בְּרִיד לֹון בְּרַכְתָּא דָּא וְשְׁלִיט לֹון עַל פְּלָא,
 בְּמַה דְּאֶתְ אָמַר וְכָל דְּגֵי הַיָּם בְּיַדְכֶם נְתָנוּ. וְאַפִּילוּ
 נוּנֵי יַמָּא. רַבִּי חֵיָא אָמַר בְּיַדְכֶם נְתָנוּ. מִקְדַּמַּת דְּנָא.
 דְּכַד בְּרָא קְדָשָׁא בְּרִיד הוּא עַלְמָא מְסַר פְּלָא בִּידַחֹן
 דְּכַתִּיב וַרְדּוּ בְּדַגַּת הַיָּם וּבַעוֹף הַשָּׁמַיִם וְגו'.

וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת נֹחַ. רַבִּי חֲזַקְיָה פָּתַח (תהלים לב)
 לְדָוִד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי פֶשַׁע פְּסוּי חֲטָאָה.
 הָאִי קָרָא אוֹקְמוּהָ, אֲבָל קָרָא דָּא בְּרָזָא דְּחַכְמָתָא

לשון הקודש

והשליט אותם על הכל, כמו שנאמר וכל
 דגני הים בידיכם נתנו. ואפלו דגני הים.
 רבי חייא אמר, בידיכם נתנו – מקדם
 לבן. כשהקדוש ברוך הוא ברא את
 העולם, מסר בידיהם את הכל, שכתוב
 ורדו בדגת הים ובעוף השמים וכו'.

וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת נֹחַ. רַבִּי חֲזַקְיָה פָּתַח,
 (תהלים לב) לְדָוִד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי פֶשַׁע
 פְּסוּי חֲטָאָה. פְּסוּק זֶה בְּאֶרְוֵהוּ, אֲבָל

שבני אדם עוברים על דברי התורה,
 מתחלפת דמותם, וכלם מזדעזעים
 ופוחדים מלפני הכריות האחרות, משום
 שהתחלפה הדמות העליונה והעברה
 מהם, ואז שולטים בהם חיות השדה,
 שהרי לא רואים בהם אותה דמות
 עליונה פראוי.

וְעַל כֵּן עֲכָשׁוּ, בִּינוֹן שְׁהַעוֹלָם הִתְחַדַּשׁ
 כְּמוֹ מִקְדָּם, בְּרַכְּם אֶת הַבְּרָכָה הַזֹּו

אֶתְמַר. דְּהָא תַּנִּינָן בְּעֵשְׂרָה זַיְנֵי שְׁבַתָּא שְׁבַת דְּדוּד
 לְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְחַד מִנֵּיהוּ מִשְׁכִּיל. וְהוּא דְרִנָּא
 חַד מֵאַנּוּן עֵשְׂרָה. וְדוּד אֶתְקוּן גְּרַמְיָה עַד לָא יִשְׂרֵי
 עֲלוּי הָאֵי דְרִנָּא.

אֲשֵׁרֵי נְשׁוּי פִּשְׁעֵי, דְּהָא בְּשַׁעְתָּא דְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 אֶתְקִיל חוּבֵי וְזַכּוּן דְבְנֵי נְשָׂא דְהָהוּא (ד"א כד
 הוּא) תִּיקְלָא דְבַסְטָר חוּבִין מִסְתַּלְקִין וְאַנּוּן אוּחְרָנִין
 זְכִיִן דְאַנּוּן בְּתִיקְלָא אַחְרָא מְכַרְיַעִין לְתַתָּא דָּא הוּא
 נְשׁוּי פִּשְׁעֵי.

כְּסוּי חֲטָאָה בְּשַׁעְתָּא דְרִנָּא שְׂרָיָא בְּעֶלְמָא דִּיהָ
 מְחַפֵּיא דְלָא יִשְׁלוּט עֲלוּי מְחַבְלָא, כְּמָה דְהוּא
 לְנַח דְכַסֵּי לִיהָ קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִהַחוּא חֲטָאָה
 דְאַמְשִׁיד עֲלֵיהָ אָדָם עַל עֶלְמָא. דְכִיּוֹן דְחֲטָאָה דָּא
 אַנְגִּיד אָדָם עַל עֶלְמָא, שְׂאָר בְּרִיִן שְׁלֻטָּאן וּבַר נֶשׂ

לשון הקודש

משקל שבעד החטאים עולים, ואותם
 האחרים, הזכיות שהן במשקל אחר,
 מכריעות למטה – והן נשוי פשע.
כְּסוּי חֲטָאָה – בשעה שהדין שורה
 בעולם, שיהיה מכסה שלא ישלט עליו
 המושחית, כמו שהיה לנת שפסה אותו
 הקדוש ברוך הוא מאותו חטא שהמשיך
 עליו אדם על העולם. שכינון שחטא זה
 השפיע אדם על העולם, שאר הכריות

פסוק זה נתבאר בסוד החכמה. שהרי
 שנינו, בעשרה מיני שבת שבת דוד את
 הקדוש ברוך הוא, ואחד מהם הוא
 משכיל, והוא דרנה אחת מאותן עשר.
 ודוד התקין עצמו בטרם שתשרה עליו
 הדרנה הזו.

אֲשֵׁרֵי נְשׁוּי פִּשְׁעֵי, שהרי בשעה
 שהקדוש ברוך הוא שוקל חטאים וזכיות
 של בני אדם של אותו (ד"א בשאותו)

דְּחִיל מִנִּיּיהוּ וְעִלְמָא לָא אֶתְקִין בְּתַקוּנִיהּ. וּבְגִין כֶּךָ
כַּד נִפְק נַח מִתִּיבּוֹתָא קִדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא בְּרִיָּה.
דְּכְתִיב וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת נֹחַ וְאֶת בְּנָיו וְגו':

וְאַתֶּם פְּרוּ וּרְבוּ. בְּחַיֵּי בְּרַכָּאן לָא אֲשַׁתְּפַחוּ נּוֹקְבֵי,
אֵלָא אֶת נֹחַ וְאֶת בְּנָיו, אֲבָל נּוֹקְבֵי לָא אָמַר
קָרָא. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאַתֶּם כֹּלְלָא דְדְכוּרֵי (דף עא ע"ב)
וְנוֹקְבֵי כְּחֻדָּא. וְתוּ אֶת נֹחַ לְאַסְנָאָה נּוֹקְבִיָּה. וְאֶת בְּנָיו
לְאַסְנָאָה נּוֹקְבֵי דְלַחֲזוֹן.

וּבְגִין כֶּךָ כְּתִיב אַתֶּם פְּרוּ וּרְבוּ לְמַעַבְדַּ תּוֹלְדוֹת
מִכָּאן וְלַהֲלָאָה שְׂרַעוּ בְּאַרְצָן. וְהָכָא יְהִיב לֹון
קִדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא שְׁבַע פְּקוּדֵי אֹרִייתָא לֹון וְלְכָל
דְּאִתּוּ אֲפִתְרִייהוּ, עַד דְּקִיַּיְמוּ יִשְׂרָאֵל פְּטוּרָא דְסִינֵי
וְאִתִּיְהֵב לֹון כָּל פְּקוּדֵי אֹרִייתָא כְּחֻדָּא:

לשון הקודש

והנקבות כאחד. ועוד, את נח – לרבות
את אשתו. ואת בניו – לרבות את
נקבותיהם.

ולכן כתוב ואתם פרו ורבו, לעשות
תולדות מכאן והלאה, שרעו בארץ.
וכאן נתן להם הקדוש ברוך הוא שבע
מצוות התורה וכלל הפאים אחריהם, עד
שעמדו ישראל בחר סיני ונתנו להם כל
מצוות התורה כאחד.

שולטות, וכן אדם פוחד מהם, והעולם
לא התקן בתקונו. ולכן פשיעא נח
מהתבה, ברכו הקדוש ברוך הוא,
שכתוב ויברך אלהים את נח ואת בניו
וגו'.

ואתם פרו ורבו. בכרכות הללו לא
נמצאו נקבות, אלא את נח ואת בניו,
אבל נקבות הפסוק לא אמר. אמר רבי
שמעון, ואתם – כלל של הזכרים

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְנֹחַ וְגו'. וְזֹאת הַבְּרִית אֲשֶׁר אֲנִי

נֹתֵן בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וְגו'. אֶת קִשְׁתִּי נֹתַתִּי

בְּעֵנָן. נֹתַתִּי מִקִּדְמַת הַנָּא. רַבִּי שְׁמַעוֹן פֶּתַח (יחזקאל א)

וּמִמַּעַל לָרְקִיעַ אֲשֶׁר עַל רֹאשׁוֹ כְּמֵרְאָה אֲבָן סִפִּיר

דְּמוּת כֶּסֶף. מַה כְּתִיב לְעִילָא וְאֲשַׁמַּע אֶת קוֹל

בְּנִפְיָהֶם כְּקוֹל מַיִם רַבִּים כְּקוֹל שְׂדֵי בְּלִכְתָּן. אֵלֶיךָ

אַרְבַּע חִיּוֹן רַבְרָבָן עֲלָאִין קְדִישִׁין דְּהַחֹוּא רְקִיעַ

מִתְתַּקְנָא עֲלֵיהוּ. וְכִלְהוּ גְדַפְיָהוּ (ד"א ל"ג פְּרִישׁוֹן)

מִתְחַבְּרָאן דָּא בְּדָא לְחַפְיָא גּוֹפְיָהוּ.

וּבְשַׁעֲתָא דְאַנוּן פְּרָשִׁי גְדַפְיָהוּ, אֲשַׁתְּמַע קוֹל

גְּדַפְיָן דְּכִלְהוּ דְאַמְרֵי שִׁירְתָּא, הָדָא

הוּא דְכְּתִיב כְּקוֹל שְׂדֵי. דְלֹא אֲשַׁתְּכִיד לְעֵלְמִין.

כְּמַה דְכְּתִיב, (תהלים ל) לְמַעַן יִזְמְרְךָ כְּבוֹד וְלֹא יְדוּם.

וַיֵּמְאֵי אֲמַרִי, (תהלים צח) הוֹדִיעַ יי יְשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם

גְּלָה צְדָקָתוֹ.

לשון הקודש

גְּדוּלוֹת עֲלִיוֹנוֹת קְדוּשׁוֹת שְׁאוֹתוֹ הַרְקִיעַ

מִתְקַן עֲלֵיהֶם. וְכֹל הַכְּנָפִים וְנִפְרָדוֹתוֹ

מִתְחַבְּרָוֹת זֹו בְּזוֹ לְכַסּוֹת אֶת גּוֹפֵם.

וּבְשַׁעֲתָא שְׁהֶם פּוֹרְשִׁים בְּנִפְיָהֶם, נִשְׁמַע

קוֹל הַכְּנָפִים שְׁלִכְלָם שְׁאוֹמְרִים שִׁירָה.

זֶהוּ שְׁכַתוּב כְּקוֹל שְׂדֵי, שְׁלֹא שׁוֹכֵךְ

לְעוֹלָמִים, כְּמוֹ שְׁנֹאֲמַר (תהלים ל) לְמַעַן

יִזְמְרְךָ כְּבוֹד וְלֹא יְדוּם. וְמַה אוֹמְרִים? (שם

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְנֹחַ וְגו', וְזֹאת אוֹת

הַבְּרִית אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וְגו',

אֶת קִשְׁתִּי נֹתַתִּי בְּעֵנָן. נֹתַתִּי - מִקִּדְמַת

לְבָן. רַבִּי שְׁמַעוֹן פֶּתַח, (יחזקאל א) וּמִמַּעַל

לָרְקִיעַ אֲשֶׁר עַל רֹאשׁוֹ כְּמֵרְאָה אֲבָן

סִפִּיר דְּמוּת כֶּסֶף. מַה כְּתוּב לְמַעַלְהָ?

וְאֲשַׁמַּע אֶת קוֹל בְּנִפְיָהֶם כְּקוֹל מַיִם רַבִּים

כְּקוֹל שְׂדֵי בְּלִכְתָּן. אֵלֶיךָ אַרְבַּע חִיּוֹת